

и отъ мѣстността, извънрѣдно згодна за собственото му маневриране. Като заповѣдалъ да се тури на планината Янусъ (Janusberg) една батарея отъ 18 батерейни топа, Фридрихъ събралъ всичката си конница, подчинилъ я на Зейдлица (макаръ той да билъ единъ отъ младшитѣ генерали) испратилъ я скрито, задъ цѣла верига височини, къмъ Бузендорфъ, въ тила на лѣвия флангъ на позицията си, и самъ тръгналъ слѣдъ нея съ пѣхотата, построена въ 2 колони. Едва-що съюзната конница, която вървяла прѣдъ пѣхотата и се била отдѣлила отъ нея на значително разстояние, взела да се приближава до планината Янусъ, веднага била срѣщната съ силенъ огънь отъ голѣмата прусска батарея, слѣдъ това неочаквано и стрѣмително атакувана отъ Зейдлица съ всичката прусска конница и прѣди още да успѣе да се построи, била отблъсната върху пѣхотата си, като я довела съ това въ растройство. Между туй Фридрихъ пристигналъ вече съ пѣхотата и атакувалъ неприятелскитѣ баталиони отъ фронта; въ сѣщото време прусския принцъ Хенрихъ*) ги атакувалъ въ флангъ, а Зейдлицъ отъ тила. Атакувана по този начинъ отъ три страни, нѣмайки възможность да се разгѣне и построи подъ огъня на прусската артиллерия, съюзната пѣхота била отхвърлена, опитвала се да прѣмине въ настѣпление въ дълбоки сгъжотени колони (Фолардови), но понесла голѣма загуба отъ огъня на прусската артиллерия, била отново отхвърлена и, обвзета отъ

ужасъ, въ пълна безрѣдица ударила на бѣгъ. Зейдлицъ я прѣслѣдвалъ стрѣмително и ѝ нанесълъ толкова по голѣмо поражение, защото пѣхтя на отстѣпленieto ѝ минавалъ, както казахме, паралелно на фронта на позицията на прусската армия. Поражението ѝ би било още по значително, ако Зейдлицъ не би билъ раненъ. Цѣлото сражение траяло не по вече отъ $\frac{1}{2}$ часъ време и отъ всичката прусска армия само конницата и 7 пѣхотни баталиона взели участие въ боя: при всичко това съюзната армия била съвсѣмъ разбита, загубила около 700 души убити, 2.000 души ранени и 5.000 плѣнени, всичко около 7.700 души (въ туй число 5 генерали и 400 офицери), 67 топа, много знамена и обози, прѣснала се въ такава безрѣдица, че Фридрихъ дѣйствително не знаелъ по коя посока да я прѣслѣдва, и едва отпослѣ се събрала при Ерфуртъ. Загубата на прусситѣ не надминувала 400 души. По думитѣ на Фридриха, ако той би ималъ по силна армия и обстоятелствата не би го викали въ Силезия, то съюзната армия би била съвсѣмъ унищожена въ време на бѣгството ѝ.

Въ числото на многото погрѣшки отъ страна на съюзницитѣ, особено трѣбва да се отбѣлѣжи фланговото имъ движение въ обходъ на лѣвия флангъ на прусската армия. Като подражавали слѣпо на Фридриха, тѣ не разбирали всичката опасность на подобно едно движение съ такива войски, каквито били тѣхнитѣ, и противъ такъвъ противникъ, като Фридриха. Напротивъ, послѣдния показалъ въ това сражение и опасността на подобни флангови движения и обходи, и способа за противудѣйствието имъ.

Блѣскавата побѣда на Фридриха и пълното поражение на съюзната армия имали извънрѣдно важни по-

*) Принцъ Фридрихъ-Хенрихъ-Лудвигъ, по вече извѣстенъ подъ название *принцъ Хенрихъ прусски* (prinz Heinrich von Preussen), билъ третия синъ на прусския кралъ Фридриха-Вилхелма I и по малкъ братъ на Фридриха II; роденъ билъ на 18 януарий 1726 год. (14 години слѣдъ рождението на Фридриха II) въ Берлинъ. Умрълъ въ Рейнсбергъ, въ 1802 година, на 76 годишна възраст.